

Colecția ANA și ȘTEFAN
BISZTRICKY FLORIAN

II. COLECȚII DE FOLCLOR

A. 134

Cântecul de fărtație

*Obicei practicat cu ocazia
cuprinderii fărtaților*

Cine n-are-n lume fraț'
Să-și cuprindă dragi fărtaț';
Prietenia cea mai dulce
E fărtația de cruce.

Dar și cine are frați
Încă poate-avea fărtaț';
Prietenia cea mai sfântă
E când frații se ajută.

Și pun umărul la greu
Și se-ajută tot mereu
Din frumoasa tinerețe
Până-n dalba bătrânețe.

A. 135

Staroste:

- Bună ziua oameni cinstiți!
La mulți ani să trăiți!
Mulți ani cât mai fericiți!

A. 136

Chemător:

- Am venit la casa
dumnevoastre
Să ne dăm solia noastră

La ospăț de oameni buni
De ast sară până luni.

**CERCETARE ÎN TEREN EFECTUATĂ DE CĂTRE
ECHIPA C. J. C. P. C. T. MM. : CORINA ISABELLA
CSISZAR, NICOLAE PĂUNA SCHEIANU, FELICIAN
SĂTEANU, ALEXANDRU CHIORAN, FLORIN AVRAM**

Folclor din Preluca Veche

Obiceiuri de primăvară

Alexiile

De Alexâi țân sărbătoarea, nu lucru nimic că să mă feresc de gândaci
că tare rău mă tem de ei.

Bunavestire

Mama bătrână în ziua de Blagoveștenie umbla cu lanțurile roată pă
lângă șură și pă lângă grajd ca să alunge gândacii. Puné frunze de tei tăt
roată pă lângă șură.

Să făceu focuri în grădini și afumau tăți pomii, să-i ferească de îngheț
și să rodească.

Foto Felician Săteanu: Casă fam. Florian, Preluca Veche

Colecția Corina Isabella CSISZAR

**O visat că s-o-nțepat
Și-amu umblă la picior legat.**

Foto F. Săteanu: Fam. Florian, Preluca Veche, 2007

Armindeni

De Armindeni aduceu din pădure frunză verde și făcē o rudă așē lungă și punē frunză verde pă iē și era semnul lui Irod, pă când o tăiet tăți pruncii. Așē era din bătrâni.

Șidem la vite și cum îi vară atunci, înstruțam vitele cu zgardă de Sân-jorz. Să aducea la fiecare casă la Armindeni o rudă lungă și verde de mesteacăn.

La arat când ieșea prima dată cu plugu' punē mama într-un hârb un miez de foc și bosâioc și un pic de tāmâie și afuma pāmântu' să alunge pă necuratu'. Că să zice că atunci când lucră omu' pāmântu' umblă dracu'. Și apoi tot umbla cu focu' cela și afuma tăt și pāmântu' și caru' și boii.

Mereu la semănat tăți cu capu' gol să nu să facă taciune în grâu. Nu semăneau decât bărbații, nu mereu femeile.

1 aprilie

La Păcălici, de 1 aprilie mă tăt strigă din sus, tăt mă caută nepoții, dar mă păcălesc. Și am și pățat că m-o păcălit și m-am dus și io când m-o strigat și n-o fo' nimnic.

Sf. Gheorghe

De Sf. Gheorghe să făcē clacă la arat, pântu cine o fo' mai sărac și n-avē trăsură. Apoi gazda îi omenia cu mănecare și un pahar de horincă.

Lăsata secului

La Lăsata secului să face mănecare și petrecere, joc pă la căși. Făceau tinerii. Și io merem. Să ducē horincă și pancove și o vedere de apă și

Șede pă măgar și cată măgaru'.

A. 138

Chemător:

- Noi pă dumnevoastre vă invităm

La ospăț de fărțăfâie
La Vasile-a lu' Ilie (sau
altcineva, după caz)!

- Că-și cuprinde fărțat bun
Pă Ion a lu' Păun (sau altul,
după caz)

A. 139

Staroste:

- Noi vă chemăm la un
pahar de băutură
Cu cinste și voie bună.

Colecția foto

FELICIAN SĂTEANU

A. 140

Chemător:

- Dacă am știi că ați vini
Tare mândru ne-am găti
Pântru a vă primi.

A. 141

Chemător:

- Cu porțile deschisă
Și cu mesele întinsă;

A. 142

Staroste:

- Cu paharele umplute
Pă sama dumnevoastră
pregătite.

A. 143

Chemător:

- Să nu gândiț' că sântem
oamini răi
Coborâț' din munț' și văi

dint-aceie beu tăți. Cântau ceterașii și juca care cum știé.
Și dacă cântă cucu atunci îi bine să ai bani la tine, c-apoi zice că ai tăt
anu'. Să si mâncat orice înainte, când auzi pupăza cântând că altfel să
zice că te spurcă.

La Miezul Păresii

Nu mai postește lumea în Postu' Mare, numa' două, tri zâle pă săp-
tămână. La jumătatea postului să țâné, nu era bine a lucra, să ținea un
pic de sărbătoare. Cine lucra atunci să strica de cap.

Floriile

În Duminica Florilor ducé fātu' la biserică mățucă și popa le slujea și
le scotea afară din beserică și după slujbă săreu tăți și-și luau și le
duceu acasă. Avei tăt anu' când iera vreme rea, puneți pă foc să alungi
tunetele.

De *Sâmbăta morților* să face slujbă pântru morți și duc prescuri și vin
și prăjituri și le dă la popa și la diacu', la făt și la oamini câte un pic.

Paștele

Să făceu pregătiri de Paști, mereu oamini la biserică și să spovedeau.
În Săptămâna Paștelui fac curățanie, să spală haine, să taie miel
în sâmbăta de Paști.

În Vinerea Mare nu tare lucră, nu mărg la câmp, nu fac pâine, numa'
așé câte ceva pă lângă casă. Ziua asta îi ca ș-o sărbătoare.
Ouăle să vopsăsc cu coji de ceapă în sâmbăta de Paști. Pui cojile acolo,

Foto F. Săteanu:Rozalia Florian, Preluca Veche, 2007

←—————→
**Logofăt scrie pă băț,
Da pă hârtie nu știe.**

Foto F. Săteanu: Ana Nichita, Preluca Veche, 2007

pui apă și pui ouăle, cu cât pui mai multe coji, cu atâta-s mai roșii și ies mândre, mândre, mândre. Numa' roșii să fac și nu le împistresc cu plante. Le împistresc cu lumnină și picură ceară pă iele, în tăt felu' de forme. De încondeiat pă la noi nu să încondeiau.

De Înviere meré lumea cu coșarca sau coșerneu' și ducea fiecare ce avea, să sie mai nealcoș. Le înșiram la beserică tâte pă jos și vinea popa și le stroptea cu agheasmă. La miazănoapte merem și pă la două noaptea veneam acas'. Amu' nici nu mai mărg cu coșu' la sfințat, duc un canceu cu un miez de pască și vin și acela-l sfințasc la beserică. Gândești că mai bine îți tihné să mănânci atunci din tăt ca și sé. În zâua de Paști puné mama clopote pă masă, așé era, trebuia să ai cât mai mândre, să te ferească de fuljere.

În dimineața de Paști puneau un lanț la șură și treceau tâte animalele păstă lanț. În zâua de Paști tătă lumea juca mingea, mereu tăți. Le dă și la animale de Paști fărină slujită la beserică, să sie sănătoase și să nu le fure nime' laptele.

Luni după Paști să fac prinoase, ciolmac. Să face slujbă și la poarta cimitirului și duc oamini mâncare și băutură și pomenesc morții. Apoi să mai face rugăciune la timiteu în duminica după Paști. Dau vin și pită la oamini și vine popa și face slujbă ș-apoi să duc oamini pă uspaț unii la alții, care vreu.

Pă dealu' iesta în jos au o zî anumită cum îi la Ispas; duminică după Rusalii, când să duce lume multă și afumă cu tămâie la cimitir și pomenesc morții. Și face popa slujbă, apoi mărg copii mulți și lor li să dau pupi, niște pupuți de pită.

De la Ana Nichita, 68 de ani, Preluca Veche, 2007

Ori floricele di pă rât
Să vă chemăm cu urât.

A. 144

Chemător:

- Noi sântem mlădiță de
brad
Și-n mână avem bucată de
steag,
Avem struț mândru de
busuioc
Să aivă fărtafii cinste și
noroc

IU – HU!

(chiuitură)

A. 145

Alaiul care vine:

- Noi aici n-am fi vinit
Dacă nu ne-ați fi pofit;
Noi aici n-am fi intrat
Dacă nu ne-ați fi chemat.

Am vinit să prăznuim
Obiceiul din bătrâni
De la moși – strămoși lăsat
Și de noi astăz' păstrat.

←—————→
Cum faci, așa tragi.

Povestiri din Preluca Veche

A. 146

Staroste:

- Prea frumoasă adunare,
Vă rugăm de ascultare!
Avem două, tri cuvinte
De spus spre luare-aminte:

Neamul nostru din vecie
O ținut la ominie
Căci păstrându-și limba, glia
Și-a păstrat și ominia.

Au fost și sunt și timpuri
grele
Între bine, multe răle,
Când oamini de cuvânt
Făceau câte-un legământ.

Oamini când să iubesc
Să ajută, să sfătuiesc
Și la bine și la rău
Și la ușor și la greu.

Și la astă prietenie
Fost-a legământ să hie.

O fost cam prin 1904 când o făcut tătucu armata. O fost un om care o făcut armata cu tătucu, Hossu l-o chemat și s-o descoperit apoi că el o fost autorul unei crime. Era din Dolheni.

Un om din Cufoaia o mârș cu scroafa cu purcei la târg, că s-o ținut târg acolo în Șomcuta. Acolo o vândut scroafa cu tăți purceii la unu din Dolheni, acolo lângă Ileanda. Și Hossu aiesta o vinit cu el până acasă,

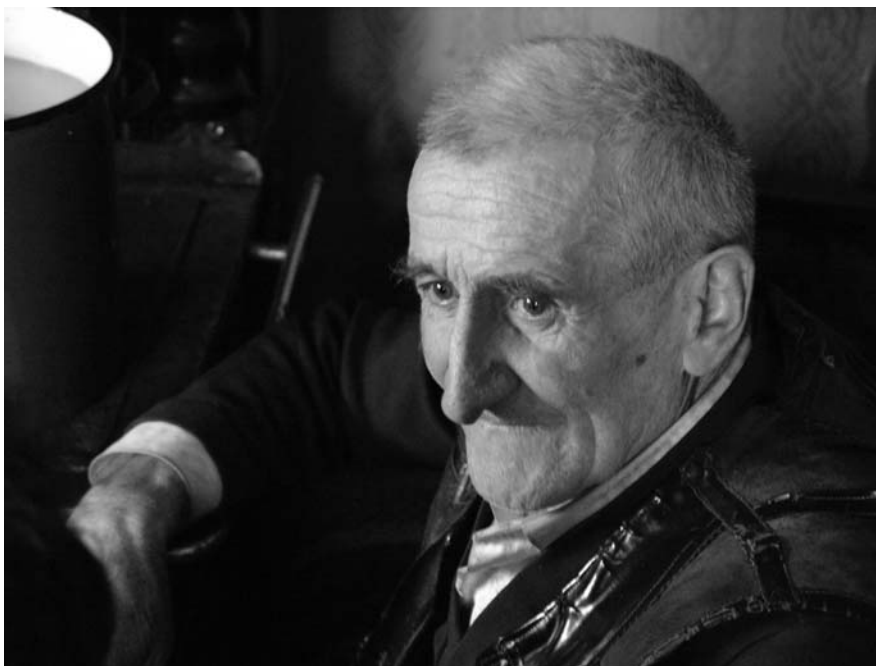

Foto F. Săteanu: Ion Nichita, Preluca Veche, 2007

A. 147

Socăcițele:

- Tăt colaci din grâul sfânt
Roda noastră din pământ,
Darul sfânt di pă ogoare

nu știu dacă avea ceva în gând. Și-o venit că-l petrece, cu scroafa cu purcei cu tăt, că i-o dat banii, da' nu i-o dat tăți. Și-o trecut grâu' în-coace, că ierau niște căși dincoace de râu păstă hotar. Și-apoi o zâs c-o ciuntat și-o băut apă, și-o vinit în sus, da' o întunecat și pă când o vinit cela sus, unde-i zicea Ptiatra scrisă, l-o lovit cu cuțitu' și l-o tras într-o râpă. Api n-o descoperit nime' până n-o venit un cioban ce cota de oi, și câinii l-o găsit în râpa ceie, și-o tăt lătrat. Și s-o vîzut pticioarele afară de sub frunze, când s-o dus să vadă că ce-i.

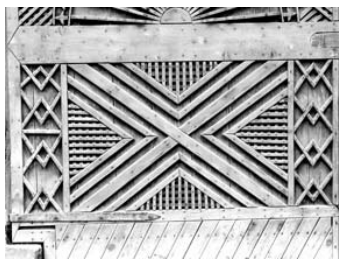
Și austro – ungarii o avut o organizație destul de bună că l-o descoperit pă criminal. Fie că nu știu cum, o avut și martori, c-o zâs că sara o auzit și femeile cum cineva să vaietă: „că nu mă omorî, că-mi rămân pruncii pă drumuri“.

Și-apoi o adus pă Hossu, spunea tătucu, că l-o pus să scoată cadavrul.

De la Petre Florian, 87 de ani, Preluca Veche, 2007

Să ascunde după nas.

A. 150

Starostele (în locul gazdei):

- Când primăvara o vinit,
Plugu-n brazdă am pornit,
Am arat, am sămănat
Pământu' în lung și-n lat.

Stropi de ploaie o vinit,
Soarele o încălzât,
Mândru grâu o răsărit,
Mâneca am suflecat
Și grâul am săcerat;

Apoi la moară am dus
Și făină am adus
Și-am făcut din ea colac
Să vi-l dăruim cu drag
Pântru-a noastră prietenie
Și pântru a noastră frățâie.

A. 151

Staroste:

- Aste tinere păret'i
Ce de față le videt'
Măinile și le-au întins
Fraț' de cruce s-o cuprins.

Binele-l slujit'
Și cu drag să vă iubiț',
Cinstea s-o purtaț'
Și cu drag să v-ajutaț'.

În 1940, am fo' de 40 de ani și am vrut să fug dincolo și bine o zâs părinții: *Nu te duce să sii slugă la alții, că aieste n-or țâne mult.* O fo' ca un fel de profeție, n-o fo' trainice. O umblat jândarii, patrute până aici. De vreo trei, patru ori, am scăpat de la moarte.

Mi-o propus să stau aici în pădure, să mă ascund că or vini ei să-mi aducă de mâncare, da' nu m-am dus că m-am gândit că or veni jândarii să mă prindă.

La Oradea ne-o prins că am fost printre primii și ne-o prins ungerii când am ascultat radio. Și aveau o judecată, executare imediată, pentru cine asculta posturi străine; șapte zile de arest pă loc, să nu ieși din cameră. Le-am zis la jândari că am ascultat radio, să știm cât ii ceasul. Cum te prindea că ai fugit, te și împușca.

De la Petre Florian, 87 de ani, Preluca Veche, 2007

Și iarna tătdeaua iera ceva de făcut. Cotam vitele, ducem bălegarul, cotam lemne, ducem lemne, reparam unelte, făceam sanie. Femeile aveau mult de lucru cu cânepa, cu lâna, cu războiul, cu țesutul. Se făceau clăci de tors, se adunau și câte zece, cinșpe femei la o casă unde le chema și torceau cânepă sau lâna, ce iera de tors. Și-apoi să făcea masă cu ele. Și acolo povesteau și cântau, oioi!

Am avut în Vima Mică măritată o soră și am mârș pă la ie. Aveam poate că vreo șaișpe, șaptespe ani. Era o nuntă acolo și soru-mea o zâs să dorm la ie, da' eu am promis la părinți că vin acasă seara și tare mi-o plăcut să fiu cum trebe. Da' ie îmi pune perini să mă culc, adorm și iară mă trezâsc. Ie s-o fo' culcată și nu știu cum o fost, lună, înnorat că să vedea un pic. Și vin cătă râu. Atuncia iera cam secetă, era un iaz pân care ducea apa la moară. Făceu gard de nuiete și-l umpleu cu pământ, să vină apă mai bine la moară. Eu trec pă acolo și hop, îmi dau seama că aici îi pământu' pădurenii. Eu mă temeam de ie. Amu' ce să fac, am luat-o în sus pă poduri și mi-am luat și-o botă, că ori pă cine vād să mă pot apăra. Da' n-am văzut pă nime' n-o apărut nimnic. Pă podu' pădurenii poate c-o apărut o pasăre, da' altceva n-o fost. Și m-am dus până acasă. Mulți zâc c-o auzit-o și că-i foarte frumoasă da' eu n-am văzut-o.

De la Petre Florian, 87 de ani, Preluca Veche, 2007

Jocuri

O fo' un joc de dibăcie la grindă, cum să măsură bărbăția. Trebuia să meri cu mâinile pă meșter grindă dintr-un capăt în altu' cu genunchii ridicați. Puneai o lingură pă grindă, să steie pă grindă și trebuia să te ridici s-o ieie cu gura de acolo și s-o pui înapoi pă dincolo.

←—————→
**Mamă zâi să zie nenea,
Ca să-mi scuture lenea.**

Împuşcatu' ursului

Trebuie să te lipeşti de uşa de la casă, închisă. Cu tri lunjimi de picior, puneai picioru' așa și apoi cela înapoi și încă unu' napoi, cela era tri. Și trebuia să stai așa, în poziție de drepti și să dai cu spatele de ușă și iar să te întorci. Apoi altu' nu să mai putea întoarce și râdeam tăți.

Jucam în zâua de Paști de-a mingea. Cu minge de păr de vacă. Băteai în tri și merei la țâl. Și să împărțeau în două, în mod egal. Erau cam câte 10 – 12. Făcea așa să joace tăta lumea.

De la Petre Florian, 87 de ani, Preluca Veche, 2007

Fârtăția

Să făcea la nuntă. Eu am avut un fârtat din Curtuiuş da' o murit. Din Curtuiuşu' mic, de aci:

Noi din grâu facem colaci
Și cuprindem pretini dragi
Pretini care ca și frații
Or trăi unii cu alții.

Foto colecția fam. Florian: Mirii Florian,
Preluca Veche

A. 152

Grup de fete:

- Ca răspuns la legământ
La această masă stând,
Fărtații le dăruiesc
Și suratele primesc

Năfrămni mândre de mătasă
Din nouă târguri alese
Cu cinste le vor purta
Și cu drag s-or ajuta..

A. 153

Staroste:

- Pântru cei ce azi sunt fraț',
Gazda casei și fărtaț'
Și celorlalți ce sunt de față
Le dorim ca-n astă viață
Să respecte tăt cuvântu'
Și să-și țână legământu',
Să trăiască în credință
Să s-ajute-n suferință.
Frații de se vor iubi
Neamu' nostru va-nflori;
Frații de s-or ajuta
Neamu' nostru s-a-nălța!
IU – HU!!!

*Urmează jocul fărtaților.
Vom reda aici câteva
strigături, precum și
cântece, specifice
evenimentului acesta:*

A. 154

Strigături:

- Hai fârtate să jucăm
Cojocu' să-l scuturăm

←—————→
**Până să încalță,
Soarele să-nălță.**

Era un obicei frumos, ca să lege familiile deolaltă și să respectau. Gazdele făceau colaci la casa mirelui și ei erau înțeleși care voieu să să facă fârtași. Și starostele spunea ce reprezintă colacii, erau doi colaci, și cum să trăiască. Mereu de sărbători unii pă la alții, să ajutau la necaz. Și-amu să prind da' parcă nu să mai respectă așa.

De la Petre Florian, 87 de ani, Preluca Veche, 2007
Ion Nichita, 84 de ani, Preluca Veche, 2007

Să jucăm dragă fârtate
S-avem la anu' bucate!

Hai și tu, dragă surată,
Să te joc ca niciodată,
Să te joc să te-nvârtești
Să ții minte cât trăiești.

Măi bădiță, de ți-s dragă,
Cumpără-mi năframă albă,
Albă și cu pușori
Să nu te uit până mori.

Că și io ți-oi cumpăra
Struț în pălăria ta,
Până și cu busuioc
Ca să ai numai' noroc.

A. 155

Cântec de fete:

- Mă cunosc că-s preluncană
După poale și năframă,
Că-s poale de pânză-aleasă
Di la strămoașa rămasă..

A. 156

Starostele întreține atmosfera rostind în locul flăcăilor și fetelor:

- Măi feciori di ce nu jucaț'
Și nu cântaț'?'
Ori vi-i foame, ori vi-i sate
Ori vă uitaț' după fete?

Obiceiuri de primăvară și vară în Preluca Veche

Sfântu Ilie

Era zi de hram și lume multă adunată în Preluca Veche. S-o făcut liturjic și ca de obicei aicea la hramuri se face și joc după-amniaza. S-o adunat tineretu' și ceialalți oameni mulți la șură aci la Valer de la Ileană, îi zăce acolé.

Și d'intr-o dată o vin'it un nor de ploaie și o trăznit în șură. Da' chiar așa în păret'ile șurii, în pod. Și colo juca în șură. Și o căzut pă jos și care juca. Da' nu le-o lovit decât pă două femei, care erau aproape de șahu șurii, de ușa șurii acolo răzâmat'e: o femeie din hotaru' Coaşului și una din Vima, fată. Și-apoi acee fată o murit rapid'é. Bd'iata ceialaltă o mai încercat oamenii s-o salveze cu una cu alta. Și-apoi nu...și-acee o murit. Am fo de față ...O femeie solidă așa...O fost trasă hain'ile d'i pă ie și p-aicea după cap păre că are...ca și cum ai ave o gaură aicea până pă spinare. Nu știu, p-acolé o pătruns ceva? Că nu era sânge mult. Asta o fost în zua de Sf. profet Ilie, hramu biséricii în Preluca Veche.

Pt'ică și în zi de post dacă pt'ică miercurea sau vinerea. Da' să poat'e juca , ca de obicei cum să face de multe ori la hramuri pentru tineret. Și cele două femei o murit atunci. Așa s-o isprăd'it jocu'. Știu că am mărs acolo répid'e. Că am mărs la alți oameni, neamuri, cu

Foto F. Săteanu: Fam. Florian, Preluca Veche, 2007

Până să gătește,
Soarele asfințește.

ospaț, mai zâcem. Îi ciudat că n-o ars șura. Când am sosât io acolo, era suit ceva acolo pă corn. Dac-o fo șura deschisă, n-o apucat să ieie foc de d'id'isubt, de-acolo n-o luat.

S-o-mprășt'iet lumea care-ncotro. Acolo s-o mnirat, s-o văietat, s-o...cum îs ominii când să-ntâmplă ceva.

Eram căsătoriți...Prin '46 ne-am căsătorit...Ar fi putut să fie cam din...aprope de '60, în jurul anului 1960.

Strâgătura

F.P: Să face așa pă loc poat'e strâgătura. Ș-atuncea auzăm pă tineri c-o strâgat: " Dă Ilie cu tunu/ Șt'iu că n-ai dat numa amu'".

F.R: „Că n-ai dat numa amu'“, „Știu că n-ai dat până amu'“, așa ceva.

F.P: Strâgătura poat'e cam...nu știu cum să zâc așa, provocatoare.

F.R: Șî zâce că cum o strâgat cineva-n joc, lua jocu acela așé.

Obiceiuri de primăvară

F.P: Începând din zua de Paști și până-n zua de Rusalii să fac un fel de prinosă pentru dezlegări la morți în cimitire. Aicea la noi este la Duminica Tomii. Deci și-acum la Duminica Tomii méréem la cimitir, vine preotul, face dezlegare...

F.R: Duci lumnini, s-aprind lumn'in'ile pă la mormint'e.

F.P: Și să servește horincă sau vin, care ce are, și prăjitură.

F.P: Pentru morți, era legat d'e morți.

Aicea fiecare sector are ziua lui: noi avem Duminica Tomii, aicea păstă vale ii Ispasu, adică Înălțarea Domnului, la valea din capăt ii Rusaliile. Și în sat acolo sus, chiar sus colo-n vârvu' măgurii este cimitir. Fac în zua de Sfântă Mărie.

Și la cimitir acolo sunt niște lespezi de piatră pe care se pun...Mai demult era masă. Ducé lumea mâncare și pun'e. Ducé mâncare făcută: varză, zamă de mniel cum să știé face atuncea.

Acuma de-un timp api nu mai duc mâncări d'i-aieste decât așa din coșarcă. Da' în afară de mâncare se mai dădea colac, ou vopsit pentru copii ori o scrije de pască, că face dacă era de Paști; să dă horincă. Ș-aici avem încă mesă de pt'iatră. Și-acuma mai sunt. Erau niște mesă până-n drum atuncia că vin'é lumea și aducea. Și să dăd'e pomană la tăta lumea. Aicea dacă cineva moare, api să face prinos: o pâine așé diferită d'e-aieste pâini, cu mai multe lucruri. Să face și la Dumin'ica Tomii. Să face un prinos aici cu o pâine mai mare.

Ducé tăta lumea câți avé morți acolo fărână și făcé de la tăți. Și iară api împărță la tăta lumea. O d'emnica înt-on lighean și împărță la tăta lumea câți era acolo câte-o-mbucătură.

Și mânca colac c-așa era obicei care ave așa patru gaure deci de cruce peste ele. Un colac rotund cu cruce peste el: hordâng. Îl pun'e pă horincă și vin, ce este, și să rid'ică paosul, cântările respective...Și-apoi să-mpărțășt'e la fiecare când văd că intră înlontru de la poartă.

Aduceți butoiul plin
Să ne-ajungă până luni,
Aduceți butoiul ras
Să ne-ajungă până marți.

Să aducă un butoi
Că de duminică până joi
Să nu rămână nime' însătat
Și nici să hie supărat.

Cine be' puțân o dată
Nu să-mbată niciodată,
Cine be' mai multișoru
Să duce de-a rostogolu.

Mi să pare, mi să pare,
Că vine-un miros cam tare
Nu știu ce s-o hi-ntâmplat
Socăcița s-o-mbătat
Blidele pă masă-s goale,
Nu știu, ce-o mai hi pân
oale?

Cântec de socăcițe:
Frunzuliță de saschiu,
Faceți-mi loc ca să viu
Cu plăcinta ruminită
Pântru oaspeț' pregătită!

Plăcintă cine a mânca
Îi dători a mă juca.
Câte pături în plăcintă
De-atâtea ori învârtită.

←—————→
**La mâncare ca lupul,
La treabă ca butucul.**

A. 157

Staroste:

- Buză moi și subțările,
Iț' mânca din plăcințale;
Buză groasă cu mustață,
Iț' mânca plăcintă arsă.

Aduceț' plăcintele
Să unjem gurițale;
Aduceț' plăcintă bună
Să mâncăm tăț' împreună!

Hai jucaț' feciori și voi
Până sunteț' tinerei!
Că dacă iț' îmbătrâni
Stând pă laiță iț' privi.

A. 158

Cântec de joc:

- Dragu-mi-i codru de fag
Și bădița ce mi-i drag;
Dragu mi-i codrule-n tine
Cu bădița lângă mine.

Fost-am fost în codru' des
După hribe și bureț';
Fost-am codrule pân tine
Cu mândruța lângă mine.

Sus pă creastă între flori
Am casă cu stâlpișori
Și-o așteaptă pă mândra
Să hie soțâia mea.

Ieșirea la plug

F.P: Când ieșă la plug și la noi era așa: stropț'ei cu ad'iasmă.

F.R: Când prind'eu boii sau vaci, era boi atuncea la jug, pun'e tămâie și on hârb cu foc și duc ad'iasmă și afuma boii, plugu' așa rotă.

F.P: Și când méré la sãmânat, care sãmâna țapa pālăria jos și poat'e zâce o rugăciune, făcé o cruce și începé să samin'e.

F.R: Așă am văzut pă părinți.

F.P: La-nceput când samână, așa o zăs părinți: „Pune clopu' jos!“

Când treiera cu cai sau cu motor, motor mai târziu. Batoză cu mâinile făcem patru oameni: doi dincoce, doi dincolo și învârte de niște roți. La mașină, și-acolo tot așa să-vârte on cilindru cu colți. P-acole méré snopu', băga mai puțân din snop.

F.R: Dacă nu era cu ce învârț'i, învârț'e cu mâna.

De la Florian Petre, 87 ani și Florian Rozalia, 84 ani, Preluca Veche, 2007

Colecția Fam. Florian: Petre Florian în armată

←————→
S-ar face mort până trece războiul.